

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ericvsm. 18. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. ERICVS M. 18. Maii.

Sveciæ Rex ERICVS vivorum Regum imagines ante oculos suos velut speculum posuit, ipse Regum oculis hodie proponendus. Patriæ & pauperum præcipue pater, libidinis æstus glaciali aquâ suffocavit. Multæ pecuniariæ tertiam partem, quamvis ultrò oblatam, noluit tamen æratio inferri, ne, quod amat fieri, sibi potius consulere, quam justitiæ videretur. Bella gerebat non tam ut suum, quam ut Christi regnum amplificaret. Itaque cum Finlandiæ fidem victor intulisset, cæsis hostibus lacrymis fertur parentasse, quòd victis aliter via ad salutem non potuisset sterni, quam per sociorum stragem. Sed vide obfirmatum ad divina animum. Sacrificanti aderat die Christo triumphanti sacro. Interea cum omnibus copiis imminet Henricus Suenonis filius Daniæ Regis. Arma conclamant alij, & sive pugnæ Ducem, sive fugæ Regem exposcunt. At hic, *Sinite, inquit, me litare, reliquum obsequii alibi Deo persolvemus Pæanibus in celis cantaturi.* Itaque sacris ad finem pertinax immoratur. Tum demum cruce frontem armatus, aciem subit & pugnam, Numineque ita volente, cadit etiam. Cæterùm quo loco sanguinem fudit, fons continuò exortus aquas fudit passim ægris salutes. Illud penè excidit: Cilicium ejus thoracem asservari regii sanguinis purpurâ etiam hodie rubentem, loricam, qualem hodie in Principum armamentariis rarò videas. *Ex Vitæ Aquiloniâ Joannis Vastovii.*

Paratus est Deus & cadentem suscipere & eripere fugientem; ut videri possit relictis omnibus aliis ei soli operam dare: propterea expedit omni animæ
Deus

Deum semper attendere tamquam proprium non modo adiutorem, sed etiam inspectorem. S. Bern. ser. 5, super Qui Hab.

S. IVO CONF. 19. Maii.

Hic ille inter Iurisconsultos Phœnix, Ivo est, pauperum advocatus. His ille linguam suam non vendere, sed eorum causam beneficiis sibi emere. Hinc quotidie hospitio eos suscipere, pedibus aquam affundere, mensæ suæ convivas adhibere; de victu ac vestitu, quò illis adderet, sibi demere, & ne decessent, qui patrem vocarent, binos conjuges unâ cum IV. liberis domus suæ in IX. annum alere: ut planè penum IVONIS pauperum posses sinum appellare. Ipse interim tam infedurus, quàm in alios benignus, corpus cilicio affligere, somnum humi capere, inter preces septem ipsos dies sine cibo persistere, jejunia legibus Christianis imperata panè & aquâ transigere. Talis igitur Advocatus quid mirum si orationi suæ semper Cælites habuit faventes? Hi certè panem, qui unus suppetebat, in pauperes dispensanti, tres alios submisere: hi excrefcere sæpè stipem exiguam fecerunt, ut bene multis sufficeret. Ipse CHRISTVS, mendicum præferens, mensæ illius (Superi, qualis hospes!) assidere, & abiturus bene precari voluit. Inde ille jam medicus etiam omnes passim morbos pellere, flammâ precibus extinguere, crucis signo per aquas sibi viam facere, demum fati sui non ignarus, stramentis incubare, & morienti, quem manu tenebat, CHRISTO immortui, ut ante hominum semper, ita etiam tunc ante DEI tribunal victor. Tam bonâ, ô Iurisconsulti, pauperum est causa! Ex Surio.

Non memini me legisse malâ morte mortuû, qui libenter